

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16561/2024
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца Република Србија – Министарство одбране, Војнограђевински центар Београд, чији је заступник Војно правобранилаштво Београд из Београда, против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Шумаревић, адвокат из ... и Стамбене заједнице Милутина Миланковића број .. из Новог Београда, ради раскида уговора о закупу просторија за привремени смештај, утврђења ништавости и иселења, одлучујући о ревизији тужене АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4994/23 од 15.11.2023. године, у седници одржаној 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4994/23 од 15.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4994/23 од 15.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 739/23 од 10.02.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је раскинут Уговор о закупу просторије за привремени смештај број 11 од 07.10.1992. године који је закључен између правног претходника тужиоца и тужене АА. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништав и да не производи правно дејство Уговор о међусобном регулисању права и обавеза и преносу трајног права коришћења закљученог између тужене АА и правног претходника тужене Стамбене заједнице Милутина Миланковића број .. Београд оверен од стране јавног бележника Данке Царић под бројем УОП: 2435-2017 од 13.07.2017. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужена АА са свим лицима и стварима исели из стана (адаптиране просторије) површине 22 м2 која се налази у приземљу стамбене зграде у Улици Милутина Миланковића број .. Нови Београд на кат. парц. бр. .. КО Београд и да наведену непокретност преда у државину тужиоцу. Ставом четвртим изреке,

обавезана је тужена АА да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.382,50 динара. Ставом петим изреке, обавезана је тужена Стамбена заједница Милутина Миланковића да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 55.125,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4994/23 од 15.11.2023. године, одбијене су, као неосноване жалбе тужиоца и тужене АА и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена АА је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене АА као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Правноснажна пресуда којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и раскинут уговор о закупу просторије за привремени смештај који је закључен између правног претходника тужиоца и тужене АА и утврђена ништавост уговора о међусобном регулисању права и обавеза и преносу трајног права коришћења закључен између тужених, донета је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Тужена АА уз ревизију није доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији. Имајући у виду наведено не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, битна повреда одредаба парничног поступка, на коју ревизија указује, није разлог за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. Закона о парничном поступку. Такође, наводима ревизије оспорава се и утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. Закона о парничном поступку, нити представља разлог за изјављивање посебне ревизије у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку. На основу изнетог одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора, утврђења ништавости и исељења поднета је 20.09.2017. године. У тужби је означена вредност предмета спора на 1.000.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**